

PÚTNIK

X. ročník
číslo 6/2012

Božieho milosrdenstva

farnosti Božského Srdca Ježišovho
Partizánske-mesto

Mám takú povahu, že strach ma zaháňa späť.
S láskou nielenže idem vpred, ale letím ...

sv. Tereza z Lisieux

Šírime za
dobrovoľný príspevok

Pútnik Božieho milosrdenstva

Z obsahu...

Úvodník

Bohu na slávu
strana 3-4

Týka sa nás

Naším rehoľným
sestrám patrí
nekonečná vďaka ♥
strana 4-5

Zo života svätého

Svätý Romuald
strana 6-7

Zamyšlenie

Fatimské soboty s
donom Vojtechom
strana 8-9

Zaujalo nás

Geniálny plán Boha
pre teba
strana 10-11

Svedectvo

Nový začiatok
strana 12-13

Zamyšlenie

Staňme sa priateľmi
kríža
strana 14

Detské okienko

strana 15

Farská kronika

od 25.4. do 25.5.2012

Do nášho cirkevného
spoločenstva sa sviatosťou
krstu začlenili:

Sofia Alžbeta Lišková
Barbora Valentíková
Lívia Vlčková
Nikola Hučková
Michal Kardoš

S nádejou na večný život sme
odprevadili:

Mária Boldová, 51 r.
Helena Hudecová, 83 r.
Emília Pechová, 70 r.
Milan Zubčák, 79 r.

Pozvánka do Medžugoria

Medžugorie je miestom modlitby a pôstu, miestom obrátenie a znovuzrodenia. Prijmi aj Ty toto pozvanie a vykroč spolu s nami na svoju vlastnú púť.

Kedy: 9.8.- 16.8.2012 (spolu 8 dní, púť sa koná tesne po skončení Festivalu mladých v Medžugorí - Mladifest)

Registrácia: do 9.7.2012

Cena: 160 € (zahŕňa dopravu a ubytovanie)

Strava: individuálna alebo polpenzia v mieste ubytovania (ceny potravín sú porovnateľné so slovenskými)

Poistenie: v prípade záujmu je možné priplatiť si komplexné cestovné poistenie (treba uviesť pri registrácii)

Spôsob platby: prevodom na účet č. 520700-4203177920/8360

Prosíme všetkých záujemcov, aby sa čo najskôr zaregistrovali!
REGISTRÁCIA prebieha od 15.4.2012. Počet pútnikov je obmedzený kapacitou autobusu, preto prosíme o úhradu platby do 9.7.2012 - počíta sa s prvými 48 platiacimi, ostatní sú náhradníci.

Kontaktné osoby: Lenka Smatanová - lenka.smatanova@gmail.com,
Rasťo Pánis - rasto@panis.sk.

Tešíme sa na všetkých spolupútnikov.

Liturgický kalendár

3.6. - Najsvätejšej Trojice

7.6. - Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi

10.6. - 10. nedeľa v cezročnom období

15.6. - Najsvätejšieho Srdca Ježišovho

17.6. - 11. nedeľa v cezročnom období

24.6. - Narodenie sv. Jána Krstiteľa

29.6. - sv. Petra a Pavla, apoštolov

Bohu na slávu

Nedávno ma v Božom slove upútala veta „Oslavujte Boha vo svojom tele!“ (1 Kor 6,20) Sv. Irenej povedal, že slávu Boha je žijúci človek. Tejto témy sa dotýka aj Žalm 8. Žalmista žasne nad veľkosťou človeka:

Pane, náš Vládca, aké vznešené je tvoje meno na celej zemi! Tvoja veleba sa vznáša nad nebesia. Z úst nemlúvniat a dojčeniec pripravil si si chválu naprotiveň svojim nepriateľom, aby si umlčal pomstivého nepriateľa. Keď hľadím na nebesia, dielo tvojich rúk, na mesiac a na hviezdy, ktoré si ty stvoril: čože je človek, že naň pamätáš, a syn človeka, že sa ho ujímaš? Stvoril si ho len o niečo menšieho od anjelov, slávou a ctou si ho ovenčil a ustanovil si ho za vládcu nad dielami tvojich rúk. Všetko si mu položil pod nohy: ovce a všetok domáci statok aj všetku poľnú zver, vtáctvo pod oblohou a ryby v mori i všetko, čo sa hýbe po dne morskem. Pane, náš Vládca, aké vznešené je tvoje meno na celej zemi!

Nie náhodou pri liturgii krstu kňaz vyzve rodičov, aby obetovali svoje dieťa Nebeskému otcovi: *Bože, žehnaj naše dieťa, aby jeho život bol tebe na slávu, jemu na spásu, nám na radosť a svetu na osoh.*

Čo znamená oslavovať Boha vo

svojom tele, svojím životom?

Žiť podľa povolania, ktoré sa nám dostalo. (Ef 4,1) Športovec, lekár, učiteľ, kňaz, manžel, smetiar, údržbár - na profesii ani povolani vôbec nezáleží, ale na tom, či to človek robí naplno a najlepšie, ako môže.

Žiť v posväcujúcej milosti, v kontakte s Pánom, napojený na Boha, žiť podľa Božej vôle.

Kedy človek svojím životom neoslavuje Boha?

Napríklad keď sa opije, keď sa prežiera a vlastnou vinou má prílišnú nadváhu, čím si neváži veľký dar. Boh stvoril človeka krásneho - fyzicky, emocionálne (schopnosť vytvárať

vzťahy - EQ) aj racionálne (schopnosť myslieť - IQ). Boh videl, že dielo je „veľmi dobré“. (Gn 1,31) Keď vlastnou vinou nepracuje. Poberá sociálne dávky a pritom by nemusel byť na ťarchu spoločnosti, ale užitočný pre spoločnosť. (Nedávno som bol svedkom zaujímavej komunikácie: „Kde robíš?“ „Som invalidný dôchodca, bol som 2 mesiace v kóme“. „A za to, že si kómista, nemôžeš niečo robiť?“ Iróniou je, že sa to udialo počas náročnej vysokohorskej expedície!) Človek svojím životom neoslavuje Boha vždy, keď má na viac, ako to, čo je alebo čo robí. Keď nevyužíva potenciál, ktorý dostal od Boha ako dar. Je v ňom zárodok,

semienko niečoho väčšieho, lepšieho, ale on to zanedbáva a nerozvinie, jeho kapacita sa nevyužíva naplno. Inak povedané, keď zakopáva talenty.

Veľmi všeobecne môžeme s určitosťou tvrdiť: keď žije v hriechu.

Obrazne vyjadrené, každý z nás dostal od Boha pohár rôznej veľkosti. Naše poslanie, povolanie, výzva, celoživotný program je naplniť ho. Vôbec nezáleží na veľkosti pohára, ale na tom, nakoľko je plný. Možnosti odpovedať na príležitosti žiť podľa spomínaného programu isto máme. Benedikt XVI. to poeticky vyjadril takto: „Boh už predtým ako nás stvoril, rozmýšľal, čo do nás vloží, aby sme mohli odpovedať, keď nás zavolá.“ Keď sa nám nedarí, nezabudnime, že Boh hodnotí snahu, nie výkon.

Obrovským príkladom je Benjamín Carson - neurochirurg, ktorému sa prvému na svete podarilo oddeliť siamské dvojčatá zrastené hlavami. (Jeho príbeh je pútavo zachytený vo filme *Gifted hands* a v jeho knihách

Odvaha robiť veľké veci a Zlaté ruky.) Černochoch pochádzajúci z chudobnej rodiny. Matka negramotná upratovačka, otca nemali. V škole bol všetkým na posmeh. Učiteľka zažíva obrovský nával radosti, keď sa mu podarilo z písomky dosiahnuť štvorku. Každý ním opovrhoval, naviac bol obrovský nervák. Jedného dňa si matka povedala: „Dost bolo TV a lajdáčenja, moji synovia sa nebudú v živote trápiť ako ja - budem na nich náročná.“ Pochopiteľne, synovia sa búrili, ale mama nepopustila zo svojich nárokov. Hoci nevedela čítať, synovia museli prečítať dve knihy za mesiac a napísať z nich slohovú prácu. Toto bola cesta využívania kapacity, potenciálu, napĺňanie pohára.

Žiť podľa krstného povolania - žiť Bohu na slávu - tak ako si to priali naši rodičia, keď sme boli ešte v perinke je zároveň aj cestou k šťastiu, naplneniu, k zmyslu života.

Mgr. Michal Lajcha, kaplán

Naším rehoľným sestram patri nekonečná vd'aka ♥

Mnohí z nás si veľmi dobre pamätajú na časy, kedy sme horlivo bojovali za to, aby do nášho mesta, ktoré je tvrdo poznačené komunizmom, prišli rehoľné sestry. Po viacerých stretnutiach na fare spolu s vdp. dekanom Mons. Vladimírom Farkašom, po ťažkých rokovaníach na viacerých úrovniach sa postupne pripravila pôda na to, aby sa v budove Charity uspošobil dôstojný priestor pre život komunity rehoľných sestier. Stálo

to nemálo síl, obety, modlitieb. Odhodlanosť a horlivosť veriacich bola korunovaná veľkou radosťou, keď do nášho mesta prišli 31.8.1994 prvé rehoľné sestry z Konštitúcie rehoľných sestier sv. Vincenta - Satmárok. Od roku 1994 až dodnes sa ich u nás vystriedalo viacero a každá z nich v nás zanechala kúsok seba. Duchovná vincentínska spiritualita, ktorú nám svojim zbožným prežívaním sprostredkovali sestry,

nás učí ako rásť vo viere a ukazuje na bezhraničnú dôveru v Boha. V kaplnke v Charite pred Eucharistickým Kristom čerpajú silu pre apoštolskú službu, pre svoje snahy o svätosť a obnovu. Zároveň zdieľajú s nami naše každodenné kríže, ktoré odovzdávajú na oltár. Podobne ako sv. Vincent zjavujú Krista prostredníctvom milosrdnej lásky všetkým ľuďom - veriacim aj neveriacim. Prinášajú nám Radostnú zvesť, aby sme neklesali na duchu a boli pevní vo viere. Prinášajú Krista trpiacim, chorým, chudobným, ľuďom bez domova, odsúdeným, stojacim na okraji spoločnosti. Svedectvom živej viery, lásky, pokory a jednoduchosti slúžia ľuďom na ich ceste ku Kristovi.

Vstúpili u nás do oblasti školstva, zdravotníctva, charity, aktívne organizujú rôzne farské aktivity s deťmi, rodinami. Denne pomáhajú pri rozdávaní svätého prijímania cez sväté omše. Nikde to nemali ľahké. V začiatkoch kráčať v meste v rúchu a v rehoľnom závoji a znášať pohľady ľudí, ktorí nikdy nevideli rehoľnú sestru, to muselo stáť veľa odvahy a odhodlania, ale najmä lásky ku Kristovi a k ľuďom. Trpezlivo znášať výsmech, uštipačné poznámky, ponížovanie, nemiestne vtipy na školách od žiakov, ale aj okoloidúcich na ceste, to bola skúška ohňom, v ktorej obstáli a s úsmevom a modlitbou na perách prekonávali. Dnes sa boríme s problémami rozvrátených rodín, detí, ktoré vyrastajú na ulici bez lásky svojich rodičov; mládeže, ktorá hľadá chvílkové šťastie v omamných látkach a nezriadených chůtkach, ktoré znevažujú čistotu tela. Starí ľudia, ktorí všetko dali svojim deťom, a predsa sa nemá kto o nich postarať. Ľudia,

ktorí sú bez domova a bez rozdielu veku mnohí, ktorí sú hladní po dobrom slove a prijatí. Opäť tu prichádzajú naše sestry, ktoré svojou nezištnou láskou liečia. Cez skutky lásky, ktoré kvitnú z obetavých rúk, úsmev, ktorým potešujú, slová, ktorými povzbudzujú, rozdávať nádej a vieru v Krista. V našej komunite sestier pôsobia s. M. Oľga - predstavená domu, s. M. Sapientia a s. M. Patrícia. Každá zo sestier svojou osobitnou charizmou vstúpila do našich sŕdc a zanechala stopu. Osobitne chceme poďakovať rehoľnej sestri Sapientii, ktorá pravidelne prispieva svojimi článkami do

TÝKA SA NÁS

farského časopisu a i napriek prežitému prenasledovaniu v období totality a následnému zrušeniu rehole na Slovensku nestratila úsmev z tváre, povzbudzujúce slová naplnené nekonečnou dôverou v Boha.

Naše rehoľné sestry sa stali neodmysliteľnou súčasťou života v meste, ktorá sa nedá nikým iným nahradiť. Skutočne napĺňajú poslanie Krista: Zjaviť Božiu lásku ľuďom. Patrí im naša nekonečná vďaka! ♥

Kludia

Svätý Romuald (952-1027)

mníšský reformátor, zakladateľ kamaldulov

Benediktínsky rád, založený sv. Benediktom okolo roku 530, urobil veľa pre šírenie evanjelia a kresťanskej kultúry v Európe. Je prirodzené, že všestranná činnosť a styk so svetom pôsobili po dlhšom čase nepriaznivo na duchovný život a rehoľnú disciplínu benediktínskych mníchov. Preto vznikali reformné hnutia, ktorých cieľom bola vnútorná obnova rehole. Niektoré z nich priniesli čosi nové do pôvodného mníšskeho spôsobu života. Medzi ne patrila i kamaldulská vetva benediktínskeho rádu, ktorú založil svätý Romuald. Sv. Romuald pochádzal z mesta Ravenny pri východnom pobreží Itálie (dnešné Taliansko). Narodil sa okolo roku 952. Jeho otec Sergio bol ravenským vojvodom. V mladosti žil Romuald svetáckym životom, aký zodpovedal jeho okoliu a otcovej hodnosti. Keď mal dvadsať rokov, zúčastnil sa na majetkovom spore, v ktorom jeho otec zabil istého príbuzného. Táto udalosť otriasla Romualdom, takže sa rozhodol opustiť svet a vstúpil (asi r. 973) do známeho benediktínskeho kláštora sv. Apolinára neďaleko rodného mesta.

Slabá mníšska disciplína v kláštore ho neuspokojovala. Preto po troch rokoch odišiel do neobývaného kraja pri benátskej lagúne, kde žil v samote pod vedením staršieho pustovníka Marina. Roku 978 prišiel do Benátok slávny opát Guarin z kláštora Cuxá vo východných

Pyrenejach (v juž. Francúzsku pri španielskej hranici). Kláštor Cuxá bol v tom čase významným strediskom mníšskej obnovy, ktorá vychádzala z francúzskeho benediktínskeho kláštora Cluny. Romuald a Marino sa stretli s opátom Guarinom v Benátkach a rozhodli sa, že s ním pôjdu do jeho kláštora. Pripojil sa k nim i benátsky dóža Pietro Orseolo, ktorý opustil politickú dráhu a stal sa mníchom, ako aj dvaja ďalší poprední Benátčania. Ich odchod sa trochu ponášal na dobrodružný útek, lebo bývalý dóža nechcel, aby Benátčania zbadali, že opúšťa mesto. Napokon však celá skupina šťastlivo prekonala cestu cez Lombardsko a južné Francúzsko až do vytúženého kláštora. No ani v tomto kláštore nežil Romuald priamo medzi mníchmi, ale v pustovni neďaleko kláštora, kde sa v tichu modlil, umŕtvoval a pracoval. Jedným z mála ľudí, ktorí ho navštevovali, bol Pietro Orseolo, ktorý si zvolil samotárskeho mnícha za duchovného vodcu. Počas pobytu v Cuxá sa Romuald dozvedel, že jeho otec sa dal na pokánie a vstúpil do kláštora San Severo neďaleko Ravenny. Roku 987 alebo 988 zomrel s povestou svätosti Romualdov duchovný syn Pietro Orseolo. Približne v tom istom čase zastihla Romualda správa, že jeho otec odišiel z kláštora. To prinútilo prísneho samotára vrátiť sa do Itálie. Bez meškania vyhľadal otca a prehovoril

ho ku kajúcemu návratu do kláštora San Severo.

Odvtedy sa Romualdov život a jeho pôsobenie odohrávalo v Itálii. Iba prechodne na kratší čas prešiel do Istrie. V Itálii Romuald zreformoval a založil viaceré kláštory, z nich najznámejší v Camaldoli (v severnom Toskánsku). Podľa neho dostali meno aj mnísi, ktorí v duchu zásad sv. Romualda spájali benediktínske mníšske ideály s pustovníckym spôsobom života. Na rozdiel od ostatných benediktínov, ktorí nosili čierne rúcho, kamaldulskí mnísi používali biely habit.

Romuald bol prísny, až tvrdý reformátor mníchov, čo mu na jednej strane získalo obdivovateľov a nasledovníkov, no na druhej strane vyvolalo protirečenia, ktoré prechádzali až do nepriateľstva. Medzi jeho obdivovateľov patril i mladý nemecký cisár Otto III., ktorý mu roku 998 zveril opátsku hodnosť v kláštore sv. Apolinára, kde kedysi Romuald začal mníšsky život. Mnísi však nemali radi takého prísneho opáta a on sa im tiež nechcel natískať. V cisárovej prítomnosti sa energicky zriekol opátstva a odišiel z kláštora, ktorý mu pripravil nejedno sklamanie.

Na konci pohnutého života sa Romuald utiahol do kláštora Val di Castro (v strednom Taliansku), ktorý

kedysi tiež založil. Tam uzavretý v pustovníckej cele zomrel 19. júna 1027. Pochovali ho v kláštore. Iba neskôr, v 15. storočí, sa zmocnili jeho telesných pozostatkov benediktínski mnísi, ktorí ich preniesli do lesi, ale odtiaľ ich znovu získali kamaldulskí pustovníci, ktorí ich uložili v kostole sv. Blažeja vo Fabriane.

Svätá stolica dovolila už päť rokov po Romualdovej smrti jeho verejnú úctu. O desať rokov neskôr napísal sv. Peter

Damiani obsiahly Romualdov životopis.

Tak zo životopisu, ktorý zostavil sv. Peter Damiani, ako aj z iných súčasných prameňov vidieť, že sv. Romuald bol veľký človek, ale plný protikladov. Na jednej strane bol takmer stále spojený s mocnými tohto sveta, spomedzi ktorých aj on pochádzal, no na

druhej strane neúprosne bojoval proti duchovnému úpadku, ku ktorému často vedie vedomie moci a vyššie postavenie. Na jednej strane ťažko znášal cirkevné inštitúcie, ktoré obmedzovali jeho nároky na duchovnú slobodu, no na druhej strane sa odvolával na staré mníšske pravidlá a vyžadoval prísnu disciplínu. Na jednej strane túžil po samote a vnútornom pokoji, no na druhej strane takmer vášnivo vyhľadával silné duše, aby ich obrátil a získal pre Boha.

spracoval Peter A.

Fatimské soboty s donom Vojtechom

13. mája 1917 sa vo Fatime trom malým pastierikom - Lucii, Františkovi a Hyacinte zjavila Panna Mária prvýkrát. Deti už potom nemali inú túžbu, ako vo všetkom plniť Božiu vôľu a modlitbou, pokáním prispieť k obráteniu hriešnikov a k pokoju vo svete.

Táto túžba sa obnovila zavedením „fatimských sobôt“ na Starých Horách v prvú sobotu v mesiaci, skrze pána biskupa Mons. Rudolfa Baláža.

Aj vo farnosti Partizánske - Šípok každú prvú sobotu o 9,30 hod. nás volá Panna Mária a cez vdp. dona Vojtecha Surového nás učí, ako prísť k Ježišovi. Prijmite, prosím, tieto riadky pre povzbudenie, ale aj ako pozvanie pre toho, kto hlboko túži žiť s Kristom, chce zmeniť svoj život k lepšiemu, modliť sa a prosiť aj za iných - cez Matku Máriu.

Pieseň - Pred vekmi zvolená - Pani anjelská, slávou ozdobená - Hviezda nebeská, úvodné, pokorné slova dona Vojtecha pred Oltárnou Sviatosťou ... Ježišu, prišli sme k Tebe, aby sme sa naučili milovať Teba skrze Tvoju Matku Máriu ... - nás aj v mesiaci máj priviedli privnúť sa k Pánovi a Matičke. V tú chvíľu sme sa stali „maličkými“ v Máriinej škole.

Téma fatimskej soboty: **Obleč sa v Ježiša Krista.** Téma náročná, pre odvážnych, ale Matka radí, ako sa takými stať. Je ťažká námaha spoznať svojho najväčšieho nepriateľa. Tisíc ráz ťažšia námaha je vykoreniť ho. Drž sa mňa a zvíťazíš. Začni tak, že si uvedomíš rozličné prejavy svojej hlavnej náklonnosti, rozmanité podoby, do

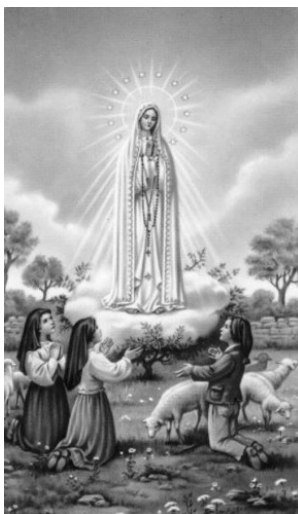
ktorých sa odieva, okolnosti, ktoré ti spôsobujú najväčšiu škodu. Potom podstúp proti nej neľútostný boj. Často spozorujeme, že stará náklonnosť je vždy živá. Miesto toho, aby sme vytrhli korene a nahradili kúkoľ užitočnými rastlinami, vidíme ho stále bujne vyháňať ako predtým.

- Skúmaj na Ježišovi cnosť priamo odporujúcu tvojej hlavnej chybe. Si pyšný? Rozmýšľaj o Jeho poníženosti. Si sebecký? Obdivuj Jeho túžbu zabudnúť na seba a obetovať sa za ľudí. Si zmyselný? Rozjímaj o Jeho umučení.

Používaj svoje denné rozhovory s Ježišom na to, aby si skúmal na ňom vlastnosť, ktorá ti chýba. Pozoruj, čo Ježiš myslel, cítil, hovoril a konal. Pros od Ježiša skrze mňa, aby ťa premenil v seba. Vo svojich sviatostných a duchovných prijímaniach Ho pros, aby ti dal žiť svojim životom. Môj Syn ti odporúčal, aby si nasledoval svoju Matku. Po vlastnostiach Ježišových rozjímaj o vlastnostiach mojich - čo by som myslela, cítila, konala na tvojom mieste. Naučíš sa i tu lepšie poznať a nasledovať Ježiša ... (skrátene. E. Neubert: Mój ideál Ježiš, Syn Máriin).

Každé počúvanie vedie k zamysleniu, a kiez by nám to bolo na osoh.

Po modlitbe Slávnostného ruženca sú jednotlivé tajomstvá prerozjímané donom Vojtechom. Nie je ľahké spojiť jeho slová, plné záujmu o naše obrátenie a premieňať ich v lásku k sebe a k blíznym podľa vzoru Ježiša Krista. Ak však máme ochotné srdce, Mária nám pomôže!

JEŽIŠ, KTORÝ SLÁVNE VSTAL ZMRŤTVÝCH

- Podľa svojich túžob môžeme poznať, čo milujeme. Ženy túžili prísť k Ježišovmu hrobu, túžili urobiť Mu láskavosť - pomazať Jeho telo. Aj my máme túžiť po Ježišovi ... zomrel za nás, vstal z mŕtvych. Je stále pri nás. Kiež by sme to pochopili! Treba si vzbudzovať túžbu po Ježišovi, keď Ho chceme prijať, byť s Ním, keď je poklona. Ježiš je najmä v starých a chorých ľuďoch, vypočujme ich, Ježiš nám to nezabudne. Aké sú naše túžby, taká je aj naša láska.

JEŽIŠ, KTORÝ SLÁVNE VYSTÚPIL DO

NEBA - Mária, Ty si bola všade s Ježišom, aj na Kalvárii a videla si Ježiša umierať. Keď si trpela, vtedy si nás porodila. Ježiš po zmŕtvychvstaní sa 40 dní zjavuje apoštolom, potom odchádza do neba. Hovorí nám, aby sme boli milosrdní. Ten, kto súdi ohováraním, to bude mať ťažké. Ježiš príde na konci sveta, aby nás súdil. Keď si budeme denne spytovať svedomie, budeme súdiť seba. Je to naša povinnosť.

JEŽIŠ, KTORÝ NÁM ZOSLAL DUCHA

SVÄTÉHO - Mária, Ty si bola pri zoslaní Ducha Svätého. Kde si Ty, tam je Duch Svätý. Keď ideme niečo robiť, modliť sa, volajme Máriu. 10 dní sa s apoštolmi modlila za Ducha Svätého, ten prichádza v ohnivých jazykoch. Tie naše jazyky! Neodsudzujme nimi. Nech sú ohnivé láskou Božou, nech potešujú zarmútených, dávajú nádej. Ohnivé srdce je príkladom, trpí za obrátenie hriešnikov. Mária, pomáhaj nám, aby sme spolu s Tebou dokázali apoštolovať skutkami.

JEŽIŠ, KTORÝ ŤA, PANNA, VZAL DO

NEBA - V nebi je veľa prýbytkov. Tu sme dočasne. Nevieme, kde bude náš prýbytok - v nebi? Kde je môj poklad? Je ním Ježiš? ... Mária, Ty si mala poklad v Ježišovi, pomáhaj nám, aby sme často mysleli na Ježiša.

JEŽIŠ, KTORÝ ŤA, PANNA, V NEBI

KORUNOVAL - Človek dostal slobodu rozhodovať sa pre dobro, pre zlo. Panna Mária, Ty si sa mala tiež rozhodnúť, keď prišiel za Tebou anjel. Svoju vôľu si stotožnila s vôľou Božou. Stala si sa a bola si slúžkou, poslušnou služobnicou. Aj Kristus bol poslušný až na smrť na kríži. Bola si taká istá. Mária, kto sa k Tebe utieka, vyprosíš mu milosti. Daj Matka, aby sme sa na Teba podobali a tak slúžili.

Mária, ďakujeme Ti, že sme mohli byť s Tebou. Pomáhaj nám počuté uskutočňovať.

Toľko z rozjímavých slov dona Vojtecha k jednotlivým desiatkom. Jeho posledná veta Márii - pomáhaj nám počuté uskutočňovať, je daná na naše plecia, pretože ak si tieto slová nedáme do srdca a nevydáme námahu k polepšeniu, Matke neumožníme, aby nám pomohla.

Niet krajších chvíľ v živote človeka, ako keď zvelebuje v chráme svojho Pána, Boha, spolu s Máriou, keď Mu ďakuje, odprosuje za hriechy a prosí. Keď sa pred Pánom zasväť Ježišovej Matke, ktorá patrí každému z nás. Požehnanie Sviatosťou Oltárnou je vždy pevnou pravdou: **BOH ŤA MILUJE!**

spracovala Viera Malíková

Geniálny plán Boha pre teba

Ako možno skutočne vyzerajú tvoje dni z pohľadu Nebeského Otca, ktorý sa o teba stará? Nech sa páči, započúvaj sa ...

JA: Bože, môžem sa Ťa niečo opýtať?

BOH: Samozrejme ...

JA: Sľúb mi, že sa nenahneváš ...

BOH: Sľubujem ...

JA: Prečo si dopustil dnes na mňa toľko zlých vecí ...?

BOH: Čo tým myslíš?

JA: No, ráno som zaspal ...

BOH: Áno ...

JA: Trvalo večnosť, kým mi naskočilo auto

...

BOH: Aha ...

JA: K obedu som dostal sendvič, ktorý som si neobjednal - a musel som čakať!

BOH: A?

JA: Na ceste domov mi skapal mobil práve, keď mi ktosi zavolał ...

BOH: Chápem.

JA: A ako keby toho nebolo dosť, prídem domov a chcem si dať nohy do môjho nového masážneho stroja a zrelaxovať, a on - chvíľočku pracoval a práve pred chvíľou prestal fungovať! Dnes nič nešlo správne!!! Prečo si to dopustil?!

BOH: Dovoľ mi to vysvetliť:

Anjel Smrti stál nadržaný pri tvojej posteli a ja som poslal troch svojich anjelov bojovať s ním o tvoj život. Potrebujem ťa ešte niekoľko rokov pre mnoho dobra, ktoré sa chystám cez teba urobiť - ak mi to, samozrejme, dovoľíš ... No a nechal som ťa počas toho radšej spať, nech ťa to nedesí.

Tvojmu autu som nedovolil hneď ráno naštartovať. Počkal som chvíľu, čo sa ti podľa teba - chápem - zdalo večnosťou. Ak by si totiž naštartoval hneď a šiel po svojej ceste do práce ako každý deň, objavil by sa na tvojej ceste opitý vodič, ktorý by ťa nabral a dochrámal celé tvoje telo. Takto sa mu podarilo akurát trochu ďalej od toho miesta mierne zatočiť a nabúrať len do koša s

odpadkami. Aj jeho som, mimochodom, ochránil pred smrťou, pri havárii s tebou by on zomrel. Takto iba zaplatil veľké peniaze za opravu auta a smetný kôš a rozhodol sa už nikdy nesadať za volant opitý.

A tá osoba, ktorá pripravovala na obed tvoj sendvič ako každý deň, bola dnes veľmi chorá a hoci o tom nevedela, rozniesla by túto chorobu na mnohých ľuďoch. Nechcel som, aby si dostal to, čo mala ona. Vedel som, že si nemôžeš dovoliť vymeškať v práci niekoľko týždňov liečením sa z choroby, ktorá by tentoraz zanechala na tebe trvalé následky. Dovolil som jej sa trochu nešikovne porezať, čím tvoj sendvič už nemohla odoslať, keďže bol dokrvavený. Jej kamarátka, ktorá jej prst prevážovala, si všimla maličký znak tejto choroby, lebo jej sestra ochorela na túto chorobu pred pár mesiacmi a ledva sa z nej dostala. Ona ju upozornila a priviedla k lekárovi. Neboj sa, je v poriadku. Aj ona sa zachránila.

No a tvoj telefón sa vybil preto, lebo človek, ktorý ti práve volal, chcel klamstvom hodiť na teba to, čo si neurobil a premyslel to tak, akoby ste sa o tom po telefóne akože rozprávali, a tak by celá vina padla na teba a nijako by si sa z toho nemohol vytrhnúť. Okrem veľkej pokuty by si bol niekoľko rokov vo väzení, a tým by sa ti rozpadla rodina, vzťahy, všetko. Ani nechci vedieť, aké by to malo dôsledky. Ani som ti s ním nedovolil hovoriť, preto si krytý. On sa nakoniec do toho tak zamotá, že sám bude musieť niesť dôsledky svojich skutkov. No neboj sa, pokutou len vráti nakradnuté peniaze tam, kam patria a vo väzení zabezpečím, aby sa stretol s mojím kňazom, ktorého tam posielam každý týždeň už teraz, a ktorému sa podarí otvoriť jeho srdce, priznať si chyby a napraviť svoj život. Všetko je pripravené, neboj sa.

Ach, a ešte ten masážny stroj! Bol chybný a vyhodil by ti v ten večer elektriku v celom

dome. V tom momente - pred pár minútami - šiel okolo tvoj dávny priateľ, ktorý ti pred rokmi veľmi ublížil a povedal si, že ak ťa nájde doma, konečne ťa príde poprosiť o odpustenie. Ak by bolo v tom momente všetko v dome zhasnuté kvôli tomu stroju, nenašiel by už druhý deň odvahu a vina toho, čo urobil, by ho priviedla k ešte väčším hlúpostiam a tak by som ho naveky stratil. Nemohol som to dopustiť, chápeš. Preto teraz, kým rozprávame, aj jemu ešte dodávam odvahu. Ale práve teraz vychádza z auta a o minútku bude klopať na tvoje dvere. Ako som ti aj ja odpustil tvoj dnešný hnev na mňa, pretože si to všetko nechápal, aj ty, prosím, odpusť tomuto svojmu priateľovi. Takisto vtedy urobil to zlé, čo sa ťa dotklo, lebo nechápal veľa vecí. Ja som mu to už pomaličky vysvetlil, teraz je na tebe už iba doložiť posledných pár slov odpustenia a dielo v jeho duši bude dokonané. Jeho vina ho už nestiahne k zlu a mne sa aj vďaka tebe podarí zachrániť jeho dušu pre večnosť. A o stroj sa neboj, tvoj dávny priateľ je šikovný opravár - on ti ho ešte dnes večer s radosťou opraví.

JA: Je mi to tak ľúto, Bože ...

BOH: V poriadku, prijímam tvoju ľútosť, len sa, prosím, nauč viac dôverovať mojej láske k tebe ... vo všetkom, čo sa ti stane - v naoko dobrých aj zlých chvíľach tvojho života! Ja som Pánom nad životom i smrťou, Ja som Boh - Láska, ktorá neustále miluje, lebo inak ako nekonečne milovať vás všetkých - moje milované deti - ani nechce, ani nemôže...

JA: Tak ... ja ... budem Ti dôverovať!

BOH: A už zajtra, pozajtra, v každý deň svojho života nepochybuj, že Môj plán pre tvoj deň je VŽDY LEPŠÍ, než ten tvoj. Veď mi ver, že vidím všetko, viem všetko a nekonečne milujem teba a všetkých okolo. Nič lepšie naozaj nevymyslíš, synček.

JA: Verím, môj Milovaný ... Nedovoľ mi už pochybovať. Chcem ti len povedať, že Ti, môj starostlivý Otec, ďakujem za všetko, čo si pre

mňa dnes urobil ... Napriek môjmu nepochopeniu a hnevu si sa nevzdával. Ďakujem!

BOH: Niet zač, dieťa moje. Bol to len ďalší deň, keď som bol tvojím nekonečne silným a nepremožiteľným Bohom a veľmi rád som sa o teba dnes postaral, veď si môj milovaný synček. Dôveruj mi. Raz, keď už budeš najlepšie pripravený pre nebo - pre život so mnou v Nekonečnej Láske, blaženosti, pokoji a dobrodružstvách, ktoré mám pre teba pripravené, raz si ťa potom zoberiem ku sebe. Aj keď sa to niektorým tvojím blízkym bude zdať nespravodlivé a zlé z mojej strany, oni to raz pochopia, že to bolo to najlepšie, čo sa mohlo stať, pretože ak by si žil dlhšie, všetko by už šlo iba k horšiemu a ja by som naveky

ZAUJALO NÁS

stratil tak krásneho syna ako ty v nekonečne trvacom prehľbujúcom sa nešťastí, zúfalstve a nenávisti. A to ja nechcem, nedovolím ... Len mi dôveruj! Ak mi budeš dôverovať a veriť, budem môcť s tvojím životom urobiť veľa a budem môcť pre teba urobiť zázraky.

Ale už choď - akurát teraz k tebe ide tvoj dávny priateľ. To bude jeden z prvých zázrakov, ktoré cez teba urobím na svoju slávu a na tvoju a jeho spásu. Ak mi dôveruješ, budeš môcť so mnou spolupracovať na záchrane mnohých. Pamätaj, že tí, ktorí mnohých priviedli k spásu, budú žiarit' naveky ako svetlá na nebeskej oblohe. A ja túžim po tejto tvojej kráse ... Dovoľ mi to cez teba vykonať ... :)

Zdroj: Internet

Nový začiatok

„Takto som nemal žiť. Nemôže to predsa takto skončiť. Nie, ešte nie je koniec, prosím ...“

Toto boli prvé slová, ktoré ma zelektrizovali po tom, ako som sa dozvedel, že mám rakovinu a onedlho tu už nebudem. Nikomu by som to nedoprial, je to ako začať pomaly, ale isto píliť strom, ktorý chce ešte rásť, chce na jar opäť vypučať, znova rozkvitnúť a priniesť novú úrodu, šťavnatú, sladkú a krásnu na pohľad. Nepomôže vzpieranie sa, pila sa zahrýza čoraz hlbšie do vnútra. *„Je to nespravodlivé. Tol'kí žijú horšie ako ja a nepostihne ich to, čo mňa. Žijú si v pohodlí, nevyrušovaní n e o č a k á v a n ý m i správami. Prečo ja? Prečo nie iný? Bože, takto to nemôže skončiť ... si nespravodlivý!“*

Výčitky voči Bohu sa zabodávali čoraz viac do mojej duše a spôsobovali iba väčšiu a väčšiu bolesť. Bolo to pred piatimi rokmi. Sedel som pred ambulanciou a čakal na výsledky. Dlho som sa nevedel spamätať a ani už neviem, ako som sa vlastne dostal domov a v plačlivej modlitbe prebdel celú noc.

Na druhý deň mi navrhli liečbu - klasickú chemoterapiu. Dlho som váhal, ale ako sa topiaci chytá každej slamky, aj keď vidí, že je príliš tenká, aby ho udržala, tak som sa aj ja pevne zachytil každej, aj tej najmenej nádeje. A tak sa začala moja krížová cesta. Nikdy som si nemyslel, že človek môže až takto trpieť. Nikdy ... Nedá sa opísať, čo som prežíval - na pokraji smrti a života ako

circusant kráčajúci po lane nad priepasťou, ktorý ešte nikdy po lane nešiel a nevie, ako to zvládnuť, som sa aj ja potácal niekde medzi hnevom na všetko a na všetkých a pokornou odovzdanosťou do Otcovej vôle. *„Bože, daj mi ešte šancu, nový začiatok, ešte chvíľu ... Prosím ...“* - ozývajú sa mi ešte teraz v mysli slová mojej častej modlitby z tých ťažkých chvíľ liečenia. Človek si v takých chvíľach postupne rekapituluje celý život. Akoby znovu prežíva v mysli všetky zážitky spreď rokov - tie krásne, naplňajúce p o k o j o m a radosťou, aj

akosi hrdoťou nad zvládnutou situáciou, ale aj tie menej slávne okamihy života, za ktoré sa hanbí a tak veľmi by si prial vrátiť ich späť a prežiť inak, nanovo, alebo sa aspoň stretnúť s tými ľuďmi a odprosiť ich za bolesť, ktorú im spôsobil. *„Ach, Bože, ako veľmi som vtedy túžil dať všetko do poriadku, ako som sa rozhodol skončiť s hnevom voči tým, od ktorých ma oddelila obyčajná hlúposť, ktorú som si nenechal vysvetliť, poprosiť o odpustenie tých, ktorým som ublížil a doteraz som nechcel pripustiť, že chyba bola aj na mojej strane.“* - zaznieva povzdych modlitby v mojom srdci. Áno, je to tak - akosi inak, jasnejšie človek

vidí v takých chvíľach seba, svoje správanie, svoj život ... Bez túžby ospravedlňovať sa za každú cenu. A vtedy zovrie srdce bolesť nad tým, ako hlúpo sa správal. A teraz je už príliš málo času všetko narovnať, opraviť zlomené, zahojiť zranené ... kúsok času - črepina z rozbitej vázy života. „Bože, ako som vtedy úpenlivo prosíkal Tvoje milosrdenstvo o ešte jeden - trochu väčší kúsok času ... A teraz, teraz tu kľačím pred Tebou so zopätými rukami a slzami vďačnosti v očiach a ďakujem za jeden veľký črep z mojej vázy, ktorý si našiel kdesi v kúte a vrátil mi ho do pozliepanej vázy môjho života . . . “

Mnoho podobných myšlienok sa preháňa mojou mysľou, teraz v silvestrovskú noc, tesne pred polnocou, keď sedím v kostole oproti vyloženej Sviatosti Oltárnej a spolu s Ním čakám na Nový rok. Je to už skoro rok odvtedy, čo som sa prvýkrát dozvedel od lekárov, že chemoterapia zabrala a zatiaľ to vyzerá dobre. To slovíčko „zatiaľ“ visí nado mnou a nedovolí mi vrátiť sa späť do starých kolají môjho života. Upozorňuje ma na dobrotu Otca, ktorý mi doprial ešte nejaký čas na uskutočnenie všetkých tých nevyslovených túžob zmeniť svoj život k lepšiemu. Hľadám ľudí, s ktorými som sa vtedy rozhodol zmieriť. Niektorých som už našiel, niektorí zmizli úplne z môjho života a možno ich už nenájdem. Viem však, že mi Boh posielal ďalších, ktorých môžem urobiť aspoň trochu šťastnejšími, ak chcem. A ja chcem. Možno tento nový rok bude pre mňa posledný, možno nie. Neviem. Ale viem, že ho už nechcem premárniť zbytočnými slovami ohovárania, odsudzovania, ponižovania a klamstiev. Načo, aby som potom nestíhal a nezvládal dávať to zas do poriadku? Nie, to už nechcem.

Obzerám sa okolo seba. Vidím ľudí, pohrúžených do modlitby, ale aj takých, čo

už netrpezlivo čakajú na rodičov, kedy sa už konečne vyteperia z toho kostola, aby sa mohli ísť zabaviť so svojimi kamarátmi. Ktovie, či aj pre nich bude tento rok tým posledným. A ktovie, či si to oni sami uvedomujú a pripustia k srdcu. Tak by som chcel vstať a povedať im o sebe, upozorniť ich, aby si život nezhádzali rozbitými vzťahmi, zanevrenými ľuďmi, neodpustením a nenávisťou. Ale viem, že mnohí by to nepochopili, pretože predsa chcú žiť a nie myslieť na koniec, a vôbec, prečo zaťažovať život takými depresívnymi myšlienkami ...? Každý musí asi na to prísť sám. Prísť na to, že to s depresiou nemá nič spoločné, že je to iba pomoc vidieť veci a ľudí jasnejšie - v pravdivejšom svetle, pomoc v rozlišovaní, čo je dôležité v živote a čo nie ...

Moju túžbu vstať a prehovoriť prerušilo mohutné odbíjanie dvanástej hodiny kostolnými zvonmi a praskanie delobuchov na oslavu Nového roka. Nezaujímajú ma, vnímam ich na pozadí mojich myšlienok, ktoré sa mi tlačia do mysle pri pohľade na mojich známych, priateľov a príbuzných, s ktorými si už podávam ruky pred kostolom a ledva vyslovím pár slov od srdca kvôli slzám, čo sa mi tlačia do očí. Ktovie, možno ich vidím poslednýkrát. Boh mi daroval nový začiatok. Ako dlho potrvá, neviem ... S Jeho pomocou ho však chcem naplniť deň po dni odpúšťaním, úsmevom, pokojom, radosťou a hlavne láskou tak, ako teraz na ceste domov krok za krokom zanechávam hlboké stopy v snehu za mnou. Ktovie, možno sa niekto raz rozhodne kráčať v mojich šľapajach a nakoniec sa dostane Domov.

prevzaté

Staňme sa priateľmi kríža

Pri nedávnej návšteve benediktínskeho kláštora som dostal do daru knihu od sv. Ľudovíta Mária Grignon. Pri čítaní kapitoly „List priateľom kríža“ mi nedalo nezastaviť sa, nezamyslieť.

Kríž, aká to ťažoba ... Sám dobre viem, aký som šťastný, keď mi všetko vychádza podľa mojich predstáv. Keď som spokojný, šťastný, zdravý. Ja a moji najbližší. Vtedy asi najviac ďakujem Bohu, chválím Ho za všetky dobrodenia. Vravím si: „Boh je pri mne.“ No akonáhle sa mi priťažič, príde choroba, krivda, nešťastie v rodine, div že nezačnem frflať, rúhať sa, ako to len Pán Boh mohol na mňa dopustiť?! Prečo to dovolil? On už nie je pri mne? Nemá ma rád?

Kríž ako dar

„Nech každý človek, muž alebo žena, vezme na seba s radosťou svoj kríž, nie kríž niekoho iného. Svoj vlastný. Ktorý mu Ježiš z neskonalej lásky odrezal z časti toho, ktorý On sám niesol. Svoj kríž, ktorý je najväčším darom.“ Kríž a dar? Áno, je ľudské a samozrejmé, že každý z nás túži po spokojnosti a zdraví. No nezabúdajme, že sme kresťania. Pre nás má mať kríž iný, väčší a hlbší rozmer. Cesta životom býva radosná, no prídu na nej aj utrpenia, bolesti a osobné kríže. Vtedy je treba zvolať: „Pane, nech sa mi stane podľa Tvojej vôle. Chcem vziať ako dar svoj kríž a nasledovať Ťa.“ Veď okamih ťažkostí nám získa nesmiernu a večnú slávu. „Ježiš má veľa zdanlivých priateľov, čo prehlasujú, že Ho milujú, ale v skutočnosti Ho nenávidia, lebo nemilujú Jeho kríž.“

Naozaj, len veľmi málo ľudí sa chce pripodobniť Kristovi, nesúc svoj kríž. Poznanie tajomstva kríža je v skutočnosti dané len máloktorým. K tomu, aby sme vystúpili na kalváriu a nechali sa tam s Ježišom pribiť, na to treba veľkú odvahu. Hrdinskosť. Staňme sa aj my hrdinovia. Staňme sa svätými. Nestriasajme svoje kríže. Nefrlime. Nesme

ich hrdo, s rukami zdvihnutými hore. Chváľme sa nimi ako sv. Pavol: „Ale ja sa nechcem chváliť ničím iným, iba krížom nášho Pána Ježiša Krista.“ (Gal 6,14) Staňme sa priateľmi kríža. Právom sa honosíme, že sme Božími deťmi. Honosme sa tiež ranami, krížmi, ktoré nám dobrotivý Otec dal.

Ďakujem Ti, Pane, za kríž, ktorý si mi daroval. Niekedy pod jeho ťarchou padám, frflem, zdá sa mi priťažký. Bojím sa, že ho neunesiem. No Ty si mi posilou. Dvíhaš ma, si pri mne, pomáhaš mi ho niesť. Chcem ísť za Tebou, Pane. Zaprieť sám seba. Trpieť, vziať svoj kríž a konať, nasledovať Ťa. Veď odmenou mi budeš Ty sám.

Boris

Utrpenie je najväčší poklad na zemi - očisťuje duše. V utrpení poznáme, kto je naším skutočným priateľom. Skutočná láska sa meria teplomerom utrpenia.

Ježišu, ďakujem Ti za každodenné malé kríže, za protivtenstvá v mojich zámeroch, za ťažkosti spoločného života, za zlé vysvetľovanie úmyslov, za ponížovanie inými, za zlé zaobchádzanie s nami, za nevinné odsudzovanie, za slabé zdravie a vyčerpanie síl, za vzdávanie sa mojej vôle, za obetovanie môjho ja, za neuznanie v ničom, za skríženie všetkých plánov. Ďakujem Ti, Ježišu, za vnútorné utrpenia, za suchotu ducha, za úzkosť, strach a neistotu, za temnotu a veľkú vnútornú tmu, za pokušenia a rôzne skúšky, za muky, ktoré je ťažko vypovedať, zvlášť za tie, v ktorých nás nikto nechápe, za hodinu smrti, za ťažkosti boja v nej, za celú jej trpkosť. Ďakujem Ti, Ježišu, ktorý si prvý vypil tento kalich horkosti, kým si mi ho podal zmiernený. Hľa, priložila som ústa ku kalichu Tvojej svätej vôle. Nech sa mi stane podľa Tvojej vôle, nech sa stane so mnou to, čo pripravila Tvoja múdrosť pred vekmi. Túžim vypiť kalich predurčenia až do poslednej kvapky, nechcem ho skúmať. V horkosti je moja radosť, v beznádeji moja dôvera. V Tebe, Pane, je všetko dobré, čo dáva Tvoje otcovské srdce.

Sv. Faustina

Každú nedeľu slávime Ježišovo zmŕtvychvstanie. Prichádzame do kostola na svätú omšu, pretože sa chceme stretnúť s Ježišom a s ostatnými ľuďmi z našej farnosti. Pri svätej omši najskôr počúvame Božie slovo. Pri obetovaní prinášame Bohu chlieb a víno – a s nimi aj svoje radosti a starosti. Vo svätom prijímaní dostávame najväčší dar – Eucharistiu. Je to sám Ježiš, kto k nám prichádza vo svätej hostii! Dáva nám silu, aby sme prežívali hodnotný život a zároveň ... (dokončenie vety sa dozvieš z tajničky).

A	♥
B	✂
D	◇
E	♣
H	✕
CH	☆
I	♣
J	▲
L	☀

M	☀
O	✱
P	♣
R	✂
S	♠
U	+
Y	♥
Ý	☆

TAJNIČKA:

♥	✂	♥

♠	☀	♣

♥	▲

☀	♥

✂	✱	☀	♣

♣	✂	♣

◇	✂	+	✕	☆	☆

◇	♥	✂	✱	☀

Pútnik Božieho milosrdenstva

X. ročník

číslo 6/2012

Stretnutie mladých na Starých Horách (na Studničke) inšpirované Mladifestom v Medzugerii

EMfest
EUCHARISTIA a MÁRIA

„Toto hovorí Pán, Boh, týmto kostiam: Hľa, ja vložím do vás ducha, že ožijete!“

Ez 37, 1-14

(o. Ivan Iskra)

„Toto je môj milovaný Syn, v ktorom mám zaľúbenie.“

Mt 3, 13-17

(o. Milan Hvizdos)

„Choďte do celého sveta a hlásajte evanjelium všetkému stvoreniu.“

Mk 16, 14-20

(o. Anton Cerven)

prednášky, svedectvá, modlitba sv. ruženca, sv. omša, adorácia a tvoje srdce :)

viac na www.emfest.sk

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Partizánskom. Adresa: Rímskokatolícky farský úrad, Nám. SNP 949/20, 958 01 Partizánske, tel.: 038/749 2033, Internet: www.batfara.sk, e-mail: pe.mesto@fara.sk

Šéfredaktor: Klaudia Zábojníková. Redaktori: M. Štefina, E. Štefina, P. Andacký, L. Vaňo, A. Bezáková, M. Turek, B. Laurinec, R. Račáková, M. Krátka, D. Eliašová.

Grafické spracovanie: R. Dobrotka. Jazyková úprava: J. Znášiková. Cirkevný cenzor: Mgr. Miroslav Baláž. Redakčná rada ďakuje všetkým, ktorí sa na vydaní časopisu podieľali. Príspevky do časopisu môžete dať do schránky, priniesť osobne na farský úrad vždy do 14. dňa v mesiaci alebo poslať na e-mail:

putnikbm@zoznam.sk. Redakcia si vyhradzuje právo výberu článkov. Nevyžiadané príspevky nevraciam.

Tlač: ExpresPrint s.r.o., Partizánske. Tlač registrovaná Okresným úradom v Partizánskom č. 2002/00153.

Cirkevné schválenie: Biskupský úrad v Banskej Bystrici č. 50/99.